

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt XVI. Caluinistarum Deum non esse omnipotentem probatur ex
impotentia efficiendi penetrationem corporum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

fit ratione. At hoc nihil est noui in Aristote-
lica Logica, quicquid fit in Alogia Caluino-
prædicantia. Facit ad institutum prædicanti
meo alias propositus hac in materia casus iste.
Accidit apud Cannibales, vt puerulus ab An-
thropophago deuoraretur, caroq; illius tota
in substantiâ huius verteretur per nutritionē,
ita vt quæ materialis pars ante fuerat pueruli,
ea fit facta pars substantialis viri : in resurre-
ctione vtri horum hæc materia restituetur? si
viro, resurget sine carne osseus puer, & non in
carne sua videbit Deum : sin autem puero de-
tur iam parte aliqua substantiali vir carebit,
eritque mutila eius resurrectio. Quod si hic
idem fieri bis posse dixerimus, vtriq; facile,
quod eorum est tribuemus, similesque casus
nullo negotio dissoluerimus.

Anthropo-
phagorum
duorū ea-
dem nume-
ro caro est
quandoq;.

CAPVT XVI.

*Caluinistarum Deum non esse omnipoten-
tem probatur ex impotentia effi-
ciendi penetrationem cor-
porum.*

Rursum septimo dicta impotentia pro-
batur ex alijs tribus fidei mysterijs hac
ratione. Ex possibilibus & nullam in se cōtra-
dictionem inuoluentibus, sunt; Christum e-
gressum ex utero virginis, virginali claustro
non aperto; exiisse e sepulchro, lapide non di-
moto;

Penetratio
corporis
Christi
cum alijs.

moto; adijisse ad Apostolos ianuis non aper-
tis; subiisse cælos sine eorum ruptura vel scif-
fura. Horum tamen, ne vel vnum quidem Cal-
uinianus Deus potest efficere: vt cui omnia
dicta sint æquè difficilia factu & *adúvata* at-
que si hominem deberet fingere, qui esset a-
nimal rationis expers. Non dico priora illa
Caluino æquè includere cōtradictionem, sed
hoc tātum æquè impossibilia factu esse secun-
dum Calvinum. Respondet ad hæc prædicans
§. 70. iā recensita includere contradictionem;
cuius rationem affert, quod dum in his exem-
plis statuitur à nobis penetratio corporum
solidorum mutua absq; cessione; etiam con-
sequenter per nos asseratur corpus alicubi
verè adesse, & tamen in loco non esse, siue o-
mnino esse illocalia; aut esse saltem in loco nō
adæquato, hoc est, esse incorporeum. Sed in
his quis stuporem hominis non miretur? ait à
nobis constitui duo corpora in eodem loco
se penetrantia. ergo cōsequenter ipsius etiam
cōfessione ambo nobis ponuntur in loco, ve-
roq; secundum Iesuitas loco cōmensurantur.
Quid igitur, ait, asseri cōsequenter, ea in loco
nō esse, esseue illocalia? Potestne corpus à cor-
pore penetrari in adæquato loco, & dici ni-
hilominus in eodem loco cum ipso non esse?
quæ hæc inscitia? Si vnū penetrat alterū in eo-
dē loco, vtiq; necessario est cū altero in loco
nō minus quam anima hominis corpus pene-
trans

Calumniæ
relectio.

Penetratio
corporum
includit
prædicanti
contradi-
ctionem.

trans, cū illo est in toto corporis loco. Hanc penetrationē diuina vi impossibilem esse prædicanti docēdum erat, ostendendumq; impenetrabilitatem (vt loquūtur) actualem, siue facultatem conatumq; excludendi aliud corpus è loco suo non posse potentia Dei separari à Quantitate, & ex ea non fluere naturaliter, instar actus eius secundi & ipsa posterioris. Sed hic mutus est magis quam piscis. Decurrit deinde ad singula, ad primum cum suo infortunato Crello, ait egressum esse Christum ex aluo virginis virginali claustro aperto. Hoc ad artic. 3. disputatur in apodixi 3. ca. 4. quem ad locum sua prudētius reseruasset prædicans. Sed maluit præcipiti calori Caluiniano indulgere & ordinem omnem inuertere. Ad secundum de resurrectione Christi ait Angelum Domini lapidem reuoluisse, Christumque tum demum sine penetratione lapidis egressum esse, quo modo crassus Lutheri Prætor rubras indutus caligas (vt loquitur Zvvinglius Tom. 2. in respons. ad Lutherum lib. de Sacram.) exire potuisset. Sed in eo primum deflectit ab eo, quem defendendum iuscepit, Caluino, qui in cap. 28. Matth. apud Feuardent. lib. 6. Theomach. Caluinist. vult, Angelum non aperuisse tumulum, vt Christus exiret, cum illa eadem virtute & potentia, qua resurrexit etiam exire potuerit tumulo clauso firmoque manente.

Sed

De penetra-
tione cor-
poris Chri-
sti per lapi-
dem sepul-
chralem.

1. Argum.
è Caluini-
stis.

Sed reuoluit lapidem, vt mulieribus pariter & Apostolis ostenderet, corpus non esse amplius in eo, sed verè resurrexisset & ante lapidis reuolutionem inde exiuisse. Deflectit à suo Beza in creophagia; Ita esto, respondente

2. Argum. ad argumentum Heshufij vrgentis Christum
 & Patribus. egressum è sepulchro clauso: 2. contradicit omnibus in eo Patribus antiquioribus. Iustino q. 117. ad Gentes scribenti: *Quemadmodum nō mutatione corporis in spiritum Dominus super mare ambulauit, verum diuina sua potentia mare, quod pedibus calcare nequiret ad ambulandum commodum reddidit, ita & suapte potentia è monumento, cui lapis impositus fuit, egressus est, & ad discipulos ianua clausa ingressus. Non enim excitationis eius gratia saxi ipsius de monumento facta est reuolutio, sed eorum causa qui id erant conspecturi vt ipsis resurrectio ostenderetur.* Gregorio Nazianz. in Tragœd. Christus patiens: Chrysostomo hom. 90. in Matth. & Tom. 3. homil. de Ioanne Baptista: Theophylacto in 28. Matth. Euthymio cap. 68. in Matth. Bedæ homil. in vigilia Paschæ: Bernardo ferm. I. de resurrect. August. ferm. 138. cuius verba sunt: *Quo modo de sepulchro (clauso) exire non posset, qui ex incorruptis matris visceribus salua virginitate processit* (Hieronymo Epist. 150. ad Hedibiam. q. 6. dicenti. *Non putemus angelum idcirco venisse, vt aperiret sepulchrum Domino resurgenti, & resolueret lapidem: sed postquam Dominus resurrexit, hora qua ipse voluit, & quæ nulli*

morta-

mortalium cognita est, indicasse, quod factum est. Citat quidem Hilarium prædicans, quod velit Angelum Christo ministeria parasse, sed ea ministeria nihil ad resurrectionem Christum iuuerunt, solis mulierculis & monumentum inspecturis ad Christi gloriam profuerunt.

3. ab it in eo ab Euāgelistarum sententia. Nam nihil tale eorum quisquam asserit de Christo, quasi ipsi vel reuolutione lapidis ad egrediendum fuerit opus, vel ad reuolutionem angelus Christo fuerit necessarius. Tantum ait Matth. 28. quod cum venirent mulieres, *Ecce terra motus factus est magnus. Quo fine? vt motu eo dimoueretur lapis & exiret Christus! nil tale. Sequitur namq; Angelus enim Domini descendit de celo & accedens reuoluit lapidem. Vtique propter eas quæ dixerant. Marci 16. Quis reuoluet nobis lapidem, &c.* 4. Ad somnia latibulaq; ignorantiae decurrit. Quid ni enim somnium latibulumque ignorantiae dixerim, cogitare dubiè, Christum, vel subito corpus suum liquefecisse, vel in Spiritum commutasse vel in aliud corpus vertisse, & deinde priorem ei naturam restituisse? aut somnium non sit capitis pertinaciter veritati obluçantis, affirmare, citra scripturam, extra Patres, præter rationem necessariam, vel lapidem colliquatum & mox resolidatum, vel amotum vi diuina, & illico repositum, vel aëris instar celsisse, & confestim iterum induratum? quin vnū aliquod

3. Argum:
ex Euange-
listis.

4. Argum.
ex Vorfij
incertitudi-
ne & per-
plexitate.

H ex his,

ex his, quando omnia facta nō sunt eligis? cur non quod probabilius arbitrare per testes rationesque demonstras? Nouimus multa fieri posse, & quidem prædicantes in belluas Deo difficile non esse mutare: Non tamen propterea veras belluas esse cōclamamus, nec credimus quia fieri isthæc potuerunt, ideo etiam iam nunc facta.

De penetra-
tione Chri-
sti per ia-
nuas clau-
sas.

Ad tertium, de Christi ingressu per ianuas clausas eodem ineptit modo, placet illi §. 74. intrasse Christum clausis ianuis idem esse (Nota lector prædicantica synonyma) quod non apertis per eos, qui erant intus; & quia vento hac ratione aperiri potuisse quispiam facile obiecisset, addit, siue id per angelum aliquem

Deliria Cal-
uinopredis-
cantica de
ianuis
clausis,

fit factum, ita vt nemo discipulorum sentiret, siue potius diuina virtute. quin etiam subdit ianuam miraculosè fortè mutatam; puta liquefactam, aut rarefactam, aut prorsus amotam, & mox restitutam, imo etiam eadem virtute corporis sui naturam ad momentum immutare potuisse. Supererat, vt vel per fenestram vel infumibulum, vel rimam aut impluuium etiam illapsus esse Christum in domum ianuis adhuc clausis cum suis symmictis diceret: sed priora maluit, vt paulò sonantiora & magis prædicabilia. At quid attinet dicere, multis aliquid fieri modis qui uille, ubi quæritur, quonam sit modo factum? ubi scriptura eiusq; interpretes ab ortu Ecclesiæ Catho-

tho-

tholicæ agnoscunt nullo eorum modorū esse perfectum? Ait scriptum, clausis ianuis ingressum esse Christum, at non per ianuas clausas, quomodo alibi dicitur ipsis loquētibus venisse. At in eo pugnat secum. Nā si cessassent loqui ipso veniente, falsum fuisset dicere, ipsis loquentibus eum venisse. Falsum igitur etiam erit secundum prædicātem Christum ingressum esse ianuis clausis, si eo tempore vel quo ingressus est, desierint esse clausæ, reſerataq; sint vel per Angelum vel alio quolibet modo. Parū enim refert à quo aperiatur ianua; si modo pateat cū Christus ingreditur, falsum est eum intrare dum fores essent clausæ, siue ianuis clausis. Deinde quid in eo mirandum si quis rusticus per apertum ab angelo ostium ingrediatur? quid magnū si nemine intus aperiēte, attracto per funem pessulo aperiat quis fores & intret tacite? Præterea vt ad angelos virtutēue diuinam cōfugiunt Calviniseque, cur ita non eadem ratione ad clauem aliquam secretam, qua Christus fingatur vsus, alius abeat? quo eū argumento reuincēt, qui dixerit Christum hoc potius modo quam Angelorū operatenter arrepsisse! Nihil quidem de hoc in sacris est literis, sed nec vel vnū iota etiam in ijs existit de nouis illis figmentis, ad penetratiōnem corporum cōtra veterum omnium sententiam pertinaciter explodendam, excogitatis. Audiamus enim Ecclesiæ luminaria

Resp. prædicantis.

Refell. 1. sua ipsius similitudine.

Sanctissimos veteres Doctores: in quibus primum locum teneat Augustinus tract. 121. in Ioannem. *Moli corporis Christi vbi diuinitas erat, ostia clausa non obstiterunt: ille quippe foribus non apertis intrare potuit, quo nascente virginitas Matris inuiolata permansit. Et Epist. 3. ad Volufianum. Ipsa virtus diuina per inuiolata Matris virginea viscera membra infantis eduxit, quæ postea per Clausa ostia membra iuuenis introduxit.* Et subiungit: *Hic si ratio queritur, non erit mirabile, si exemplum poscitur non erit singulare. Demus Deum aliquid posse, quod nos fateamur inuestigare non posse. In talibus rebus tota ratio facti est potentia facientis.* Audi D. Ambrosium li. 10. in Luc. c. 24. *Habuit inquit admirandi causam Thomas, cum videret clausis omnib. per inuia septa corporibus, inoffensa cõpage corpus insertum.* Et ideo mirũ quomodo se natura corporea per impenetrabile corpus infuderit, inuisibili aditu, visibili conspectu, tangi facilis, difficilis estimari. Audi etiam Chryostomum hom. 85. in Ioan. *Mirandum, inquit, est, quod discipuli phantasma eum esse non sunt suspicati. Clausis enim ianuis & repente est ingressus.* Et hom. 2. de Symbolo. *Quomodo, inquit, introiuit Christus ianuis clausis ad discipulos suos? Super mare ambulauit? Imperauit ventis, & facta est tranquillitas magna? Quia ergo ista super nos sunt & rationem de talibus miraculis reddere non valemus, fide tenemus.* Audi D. Gregorium Nazianz. in Tragœdia de Chri-

Christo patiente. *Stat ecce Dominus has fores intra; Nouum hoc dignumq; vero maximo miraculo. Audi (ne omnes commemorem) D. Cyrillum lib. 12. in Ioannem ca. 53. Clausis, inquit, foribus repente Dominus natura rerum superata ingressus ad discipulos est. Nullus igitur querat, quomodo clausis ianuis Corpus Domini penetravit, cum intelligat non de homine nudo, quales nos sumus, sed de omnipotenti Dei Filio hæc ab Euangelista conscribi. Pudeat igitur etiam atq; etiam Prædicantem tanta libertate in his eludendis mysterijs occupari, quæ maiores nostri nunquam satis potuerunt admirari.*

Ad quartum crassæ cuiusdam inscitæ homo omnis syncerioris philosophiæ & scientiarum solidarum imperitissimus, Iesuitas redarguit, qui nesciant cælos aëris instar sua raritate tenuitateq; naturali ascensuro Christo celsissime, de quo paulo post.

CAPVT XVII.

Calumnistarum Deum non esse omnipotentem, quod absoluta careat potentia.

INter alia argumenta impotentia Dei Calvinistici in 6. thesi hoc est: Omnipotens dici nõ meretur, qui absolutam independentemq; in agendo non habet potentiam, ita vt pro suo nutu quodcunq; voluerit disponere

H 3 agereq;